

שן ורגל (א) בבא קמא (ב: - ג.)

חומש שמות (פרק כ"ב פסוק ד'), וברש"י

גמרא (סוף ב: - סוף ג.), "אלא תולדה דקרן כקרן ... אַתולדה דבור", וברש"י היטב

[או לפתום, עד "אמר מר ובער ..."]

קודם שנתחיל לעיין בחלקים מסויימים של גמרא-ארוכה זו, טוב לרשום לעצמך את שטף הענינים בגמרא, ואת השקלא-וטריא שבכל ענין.

בגדר "מכליא קרנא"

תוס' (ג. ד"ה הא דלא)

- על מה נחלקו רש"י ותוס'?
  - לכל א' משתי השיטות, מה קשה על אותה שיטה?
  - [מאי משמע מתוס' לענין תורשב"כ ותורשב"ע"פ?]
- [רשב"א (ג. ד"ה אידי)]

גמרא לקמן (ריש צח.), "אמר רבה ... בעי מיעבד", וברש"י (ד"ה פטור) [ותוס' (ד"ה עכורין)]

- מגמרא זו יש להקשות על איזו משתי השיטות?
- [חידושי הגרנ"ט (סימן קיא)]

"גלל"

תוס' (ב: ד"ה כאשר)

[תוס' רבנו פרץ (שם)]

"מכליא קרנא" ושן

נימוקי יוסף (סוף א. בדפי הרי"ף),
"ואמרינן נמי בגמרא ... לשון ביעור"

- על איזו קושיא בא הנימוק"י לתרץ?
- מה דעתו של רש"י ושל שאר הראשונים הכא על קושיא זו?

תוס' (ג. ד"ה והא דמכליא)

[רשב"א (ג. ריש ד"ה שן), רק עד " ... דורס ומקלקל"]

- במרמ"ק הבא, נזכה ברצות ה' לצלול בעמקים של תוס' (ד"ה דומיא), ובעניני "מדות שהתורה נדרשת בהן"! -

רשב"א (ג.)

שן דלא מכליא קרנא מנ"ל דומיא דרגל. קשיא לי והיכי פשטינן לה דרגל דלא מכליא קרנא טפי משן וי"ל דסתם רגל אינו מכלה אלא דורס ומקלקל ...